

ków koła, oraz komisji rewizyjnej w składzie 3—5 członków,

- 6) wybieranie delegatów na zjazd powiatowy lub na zebranie ogólne organizacji zakładowej.

§ 67. 1. Walne zebranie zwoływane jest przez zarząd koła raz w roku.

2. Ponadto walne zebranie powinno być zwołane z inicjatywy zarządu koła lub na żądanie co najmniej $\frac{1}{3}$ ogólnej liczby członków koła, na żądanie komisji rewizyjnej albo zarządu zakładowego lub powiatowego.

B. Zarząd.

§ 68. Zarząd koła kieruje działalnością organizacji na swoim terenie zgodnie z uchwałami walnego zebrania i wytycznymi władz wyższego szczebla, a w szczególności:

- 1) popularyzuje cele i zadania Ligi w swoim środowisku,
- 2) opracowuje plany działania i preliminarz koła zapewniając ich realizację oraz opracowuje wnioski i sprawozdania dla wyższych władz Ligi,
- 3) współpracuje z miejscowymi organizacjami społecznymi, zakładami pracy oraz z jednostkami wojskowymi,
- 4) współpracuje z zainteresowanymi organizacjami w zakresie tworzenia i pracy oddziałów samoobrony,
- 5) gospodaruje środkami przewidzianymi na działalność koła,
- 6) przyjmuje nowych członków,
- 7) podejmuje uchwały w sprawie wyróżnienia członków, a wobec członków, którzy nie wypełniają nałożonych na nich obowiązków, stosuje środki przewidziane w § 14.

§ 69. Zarząd koła wybiera ze swego grona prezesa, wiceprezesa, sekretarza, skarbnika i ustanawia inne funkcje w zależności od potrzeb. Posiedzenia zarządu koła odbywają się raz w miesiącu.

C. Komisja rewizyjna.

§ 70. 1. Komisja rewizyjna kontroluje całokształt działalności koła, a w szczególności wykorzystanie środków przeznaczonych na jego działalność oraz realizację składek członkowskich. Kontrolę w tym zakresie komisja rewizyjna przeprowadza co najmniej dwa razy w roku.

2. Komisja rewizyjna wybiera ze swego grona przewodniczącego i sekretarza. Członkowie komisji mają prawo uczestniczyć w zebraniach zarządu koła z głosem doradczym.

3. Komisja rewizyjna koła w sprawowaniu swych funkcji kieruje się wytycznymi i instrukcjami walnego zebrania koła, któremu składa sprawozdanie.

Rozdział 11.

Komisje specjalistyczne.

§ 71. 1. Prezydium zarządów powołują komisje specjalistyczne wodne, motorowe, łączności, modelarskie, oficerów rezerwy i inne dla opracowywania projektów programu i sposobów działania Ligi w zakresie odpowiednich specjalności.

2. Komisje specjalistyczne powołuje się spośród członków zarządów oraz innych aktywnych członków Ligi. Szczegółowe zasady powoływania i działania komisji określa regulamin, zatwierdzony przez Prezydium Zarządu Głównego.

Rozdział 12.

Ośrodki szkolenia.

§ 72. 1. Ośrodek szkolenia jest jednostką organizacyjną Ligi, powołaną do prowadzenia pracy wychowawczej i szkoleniowej.

2. Zakres działania i strukturę organizacyjną ośrodków szkolenia określają wytyczne Prezydium Zarządu Głównego.

Rozdział 13.

Fundusze i majątek Ligi.

§ 73. Na fundusze i majątek Ligi składają się:

- 1) składki członkowskie oraz inne wkłady pieniężne i dary rzeczowe pochodzące od członków organizacji,
- 2) dotacje państwowe,
- 3) darowizny,
- 4) inne wpływy.

§ 74. 1. Właścicielem całego majątku jest Liga, w której imieniu występuje Prezydium Zarządu Głównego.

2. Władze wojewódzkie, powiatowe i zakładowe oraz koła i kluby mają prawo użytkowania majątku Ligi zgodnie z zasadami ustalonymi przez Prezydium Zarządu Głównego.

§ 75. 1. Do nabywania, zbywania i obciążania majątku nieruchomego oraz do zaciągania innych zobowiązań upoważnione jest Prezydium Zarządu Głównego. Oświadczenia w zakresie praw i obowiązków majątkowych w imieniu Prezydium podpisują dwie osoby: prezes lub wiceprezes oraz skarbnik lub inny upoważniony członek Prezydium.

2. Uprawnienia do zaciągania zobowiązań Prezydium Zarządu Głównego może przekazać zarządom niższego szczebla lub innym osobom udzielając upoważnienia ogólnego lub szczególnego.

§ 76. W razie rozwiązania Ligi majątek jej przejdzie na własność organizacji, które będą kontynuowały działalność Ligi, a w braku takich organizacji — na własność Skarbu Państwa.

III

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 17 marca 1964 r.

w sprawie dotacji przedmiotowych, związanych z rozruchem eksploatacyjnym produkcji nowych artykułów w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych objętych planowaniem centralnym.

Na podstawie art. 51 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. z 1958 r. Nr 45, poz. 221 i z 1963 r. Nr 28, poz. 164) oraz § 5 ust. 4 i § 6 ust. 1 uchwały nr 386

Rady Ministrów z dnia 2 grudnia 1963 r. w sprawie projektu budżetu Państwa na 1964 r. i niektórych zasad jego wykonywania zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie dotyczy ustalania dotacji przedmiotowych na nowe, produkowane po raz pierwszy w kraju, w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych, objętych planowaniem centralnym, artykuły przemysłowe, będące wyrazem postępu technicznego, zwane dalej „artykułami nowo produkowanymi”, jeżeli ich produkcja odpowiada równocześnie następującym warunkom:

- 1) podejmowana jest w skali masowej bądź seryjnej;
- 2) wymaga rozruchu eksploatacyjnego przekraczającego okres trzech miesięcy;
- 3) przy ustalonej na dany artykuł cenie zbytu przedsiębiorstwo poniosłoby — w okresie rozruchu eksploatacyjnego — na produkcji danego artykułu stratę albo osiągnęłoby zysk w wysokości o $\frac{1}{3}$ niższej od zysku faktycznie osiąganego na artykułach najbardziej zbliżonych lub ich grupie.

2. Przepisy niniejszego zarządzenia nie mają zastosowania do:

- 1) artykułów przeznaczonych wyłącznie na eksport, których ceny ustalone są na podstawie uchwały nr 55 Rady Ministrów z dnia 13 lutego 1962 r. w sprawie zasad i trybu ustalania cen artykułów i usług przeznaczonych na eksport oraz rozliczeń z przedsiębiorstwami handlu zagranicznego (Monitor Polski Nr 22, poz. 95),
- 2) artykułów występujących w kooperacji przemysłowej, których ceny zbytu ustalane są zgodnie z uchwałą nr 185 Rady Ministrów z dnia 28 maja 1963 r. w sprawie cen zbytu artykułów nabywanych na podstawie zawartych pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej umów w ramach kooperacji przemysłowej (Monitor Polski Nr 47, poz. 230),
- 3) artykułów, których podjęcie produkcji związane jest z oddaniem do eksploatacji nowych obiektów przemysłowych (nowych przedsiębiorstw, zakładów, oddziałów produkcyjnych).

§ 2. 1. Podstawą ustalania dotacji przedmiotowych na artykuły nowo produkowane jest tymczasowa cena fabryczna, ustalona według zasad i w trybie określonych w zarządzeniu nr 129 Państwowej Komisji Cen z dnia 17 marca 1964 r. w sprawie ustalania tymczasowych cen fabrycznych na nowe artykuły w okresie rozruchu eksploatacyjnego ich produkcji w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych, objętych planowaniem centralnym (Biuletyn Cen Nr 12, poz. 220).

2. Wnioski o ustalenie dotacji przedmiotowych zgłaszają do Ministerstwa Finansów zainteresowane ministerstwa. Wnioski te powinny zawierać:

- 1) nazwę nowo produkowanego artykułu oraz oświadczenie, że produkcja jego odpowiada warunkom, o których mowa w § 1,
- 2) kalkulację żądanej kwoty dotacji przedmiotowej z podziałem na lata przy uwzględnieniu następujących elementów: wysokości ceny zbytu danego artykułu, wysokości i terminów obowiązywania tymczasowych cen fabrycznych oraz ilości produkcji danego artykułu z podziałem na okresy obowiązywania tymczasowych cen fabrycznych.

§ 3. Dotacje przedmiotowe, związane z rozruchem eksploatacyjnym nowo produkowanych artykułów, nie mogą być wypłacane przez okres dłuższy aniżeli 2 lata.

§ 4. Stawka dotacji przedmiotowej na nowo produkowany artykuł stanowi różnicę między jego tymczasową ceną fabryczną a ceną zbytu i ulega zmianie stosownie do zmian tymczasowej ceny fabrycznej bądź ceny zbytu.

§ 5. 1. Kredyty na dotacje przedmiotowe, dotyczące nowo produkowanych artykułów, otwierane będą ministerstwom z budżetu centralnego:

- 1) pierwszy raz przed rozpoczęciem każdego kwartału oraz
- 2) drugi raz na początku drugiej połowy każdego kwartału.

2. Ministerstwa przekazują kredyty na dotacje przedmiotowe zjednoczeniom.

§ 6. 1. Dotacje przedmiotowe na nowo produkowane artykuły wypłacane są za okresy miesięczne w wysokości wynikającej z faktycznie dokonanej sprzedaży (dotacje nie limitowane) na podstawie żądań zapłaty, przedstawionych zjednoczeniom przez przedsiębiorstwa, w ciągu 5 dni po upływie miesiąca.

2. Żądania zapłaty, o których mowa w ust. 1, sporządzane są na formularzu według wzoru stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia.

3. Zjednoczenie obowiązane jest przed dokonywaniem wypłat sprawdzić otrzymane żądania zapłaty pod względem rachunkowym, przy rewizji dokumentalnej zaś kontrolować ich zgodność z zapisami księgowymi i prawidłowość kwoty otrzymanej dotacji.

§ 7. 1. W razie zwrotu sprzedanych wcześniej artykułów, na które w tym samym roku wypłacono dotacje przedmiotowe, o ile zwroty powodują w przedsiębiorstwie zmniejszenie obrotów ze sprzedaży, zmniejsza się odpowiednio kwoty dotacji przyznawanych na takie same artykuły pochodzące ze sprzedaży bieżącej.

2. Jeżeli zwrot (ust. 1) dotyczy dostawy, na którą dotacja wypłacona została w poprzednim roku, odpowiednia kwota podlega odprowadzeniu na dochody budżetu poszczególnych resortów.

§ 8. Przedsiębiorstwa prowadzą ewidencję księgową należnych dotacji na odpowiednim koncie sprzedaży, z tym że w sprawozdawczości finansowej dotacji przedmiotowych nie wlicza się do obrotów ze sprzedaży.

§ 9. Przedsiębiorstwa prowadzą ewidencję należnych dotacji przedmiotowych w sposób umożliwiający właściwą kontrolę podstawowych danych, na których opiera się ustalenie wysokości dotacji.

§ 10. 1. W zakresie otrzymanych kredytów budżetowych oraz wydatków kasowych z tytułu dotacji przedmiotowych zjednoczenia prowadzą księgowość i sporządzają sprawozdania według zasad i trybu obowiązujących jednostki budżetowe.

2. Do półrocznych i rocznych sprawozdań budżetowych zjednoczenia obowiązane są dołączyć sprawozdania sporządzane na formularzu według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do zarządzenia. Podstawę sporządzania sprawozdań stanowią żądania zapłaty (§ 6).

3. Odpisy sprawozdań, o których mowa w ust. 1 i 2, zjednoczenia przesyłają wydziałom finansowym prezydiów właściwych wojewódzkich rad narodowych.

§ 11. Ministerstwa obowiązane są dołączyć do właściwych sprawozdań budżetowych zbiorcze sprawozdania na formularzu według wzoru stanowiącego załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 12. Wydziały finansowe uprawnione są do przeprowadzania kontroli prawidłowości kalkulacji, uzasadniających dotację, oraz prawidłowości dokonywania wypłat dotacji.

§ 13. 1. Zasady i tryb planowania dotacji przedmiotowych na nowo produkowane artykuły określa zarządzenie Ministra Finansów w sprawie opracowania resortowych projektów budżetu centralnego.

2. W roku 1964 dotacje przedmiotowe na nowo produkowane artykuły przyznawane będą w ciągu roku wyłącznie na podstawie indywidualnych wniosków zainteresowanych ministerstw w trybie § 6 ust. 1 uchwały nr 386 Rady Ministrów z dnia 2 grudnia 1963 r. w sprawie projektu budżetu Państwa na rok 1964 i niektórych zasad jego wykonywania. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w tym okresie.

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1964 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

Załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 17 marca 1964 r. (poz. 111).

ZADANIE ZAPŁATY Nr

dotacji przedmiotowych na nowo produkowane artykuły, przypadających — na podstawie wystawionych faktur — do wypłaty za okres *)

(nazwa przedsiębiorstwa)

Lp.	Nazwa nowo produkowanego artykułu, na który wypłaca się dotację przedmiotową **)	Jednostka miary	Ilość sprzedanych artykułów po potrąceniu zwrotów ***)		Tymczasowa cena fabryczna	Cena zbytu	Stawka dotacji przedmiotowej	Kwota dotacji przedmiotowej		Uwagi
			w okresie sprawozdawczym	od początku roku				należna za okres sprawozdawczy	należna od początku roku	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

*) Zestawienia należy składać odrębnie co do wypłat w roku bieżącym za rok ubiegły i odrębnie za rok bieżący.

**) Jeżeli w ciągu roku stawka dotacji na określony artykuł ulega zmianie, obliczenie kwoty dotacji powinno być wykazane w oddzielnych pozycjach dla każdej kolejnej stawki.

***) W rubrykach tych należy brać pod uwagę jedynie zwroty dostaw, w odniesieniu do których dotacja przedmiotowa wypłacona została w tym samym roku (§ 7 ust. 1 zarządzenia); natomiast zwroty, o których mowa w § 7 ust. 2 zarządzenia, oraz kwotę podlegającą z tego tytułu odprowadzeniu na dochody budżetu należy podać oddzielnie, pod zestawieniem w odsyłaczu do danej pozycji.

. dnia 196 . . r.

(główny księgowy)

(dyrektor)

(akceptacja jednostki nadrzędnej)

. dnia 196 . . r.

(główny księgowy)

(dyrektor)

(zjednoczenie i główny dysponent kredytu)

Załącznik nr 2 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 17 marca 1964 r. (poz. 111).

SPRAWOZDANIE

z dotacji przedmiotowych na nowo produkowane artykuły w 196 . . r. za okres

Lp.	Nazwa nowo produkowanego artykułu (ministerstwo sporządza sprawozdanie zbiorcze w układzie według zjednoczeń)	Jednostka miary	Ilość sprzedanych artykułów po potrąceniu zwrotów		Stawka dotacji przedmiotowej	Należne dotacje		Roczny plan dotacji			Uwagi
			w okresie sprawozdawczym	od początku roku		w okresie sprawozdawczym	od początku roku	według uchwały Rady Ministrów*)	zmiany w ciągu roku	po zmianach (kol. 9 ± kol. 10)	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

U w a g a : Wyjaśnienia podane w załączniku nr 1 dotyczące zwrotów oraz zmiany stawek dotacji mają odpowiednie zastosowanie również do niniejszego wzoru sprawozdania.

*) W związku z § 13 ust. 2 zarządzenia w roku 1964 kolumny tej nie wypełnia się.

. dnia 196 . . r.

(główny księgowy)

(dyrektor)

112

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 6 kwietnia 1964 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie rozciągnięcia przepisów uchwały Rady Ministrów w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych objętych planowaniem centralnym na niektóre przedsiębiorstwa oraz wyłączenia niektórych przedsiębiorstw spod przepisów tej uchwały.

Na podstawie art. 9 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111) oraz art. 2 dekretu z dnia 21 września 1950 r. o opodatkowaniu przedsiębiorstw gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 44, poz. 399) oraz § 66 ust. 1 uchwały nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych objętych planowaniem centralnym (Monitor Polski z 1963 r. Nr 35, poz. 175) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 pkt 3 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 25 lutego 1961 r. w sprawie rozciągnięcia przepisów uchwały nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r. w sprawie zasad gospodarki finansowej państwowych przedsiębiorstw przemysłowych objętych planowaniem centralnym na niektóre przedsiębiorstwa oraz wyłączenia niektórych

przedsiębiorstw spod przepisów tej uchwały (Monitor Polski z 1961 r. Nr 24, poz. 114, z 1962 r. Nr 2, poz. 6 i z 1963 r. Nr 29, poz. 149) skreśla się wyrazy „i jednostek podległych Centralnemu Zarządowi Dróg Publicznych”.

§ 2. 1. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1964 r.

2. Przepisy zarządzenia odnoszą się również do okresu poprzedzającego datę wejścia w życie zarządzenia, jeżeli jednostki podległe Centralnemu Zarządowi Dróg Publicznych prowadziły w tym okresie gospodarkę finansową według zasad określonych w uchwale nr 387 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1960 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole